

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (78)93

Vol. 1978/0033

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

COM(78) 93 endel.

Bruxelles, den 16. maj 1978

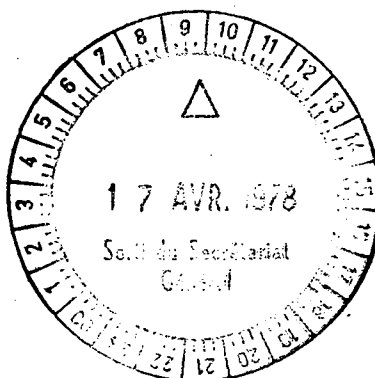
Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EØF)

om

oprettelse af et europæisk agentur for
samarbejde (EAS)

(forelagt Rådet af Kommissionen)

COM(78) 93 endel.

Oprettelse af et europæisk agentur for samarbejde (EAS)

Med henblik på gennemførelse af Lomé-konventionen og lignende aftaler (Maghreb, Machrak, Israel) påtager Kommissionen sig administrative opgaver, navnlig med hensyn til finansiel og teknisk samarbejde. En stor del af disse opgaver indebærer, at Kommissionen må føre en personalepolitik, da den har til opgave:

- i) at oprette, opretholde og administrere delegationer i de udviklingslande, der er knyttet til Fællesskabet gennem omfattende præferentielle samarbejdsaftaler;
- ii) at ansætte og administrere det tekniske samarbejdspersonale, der stilles til rådighed for disse lande;
- iii) endelig at administrere et program for stipendiater, der følger undervisningen på uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne og i associerede stater.

Der var ganske klart behov for et særligt instrument, der kunne varetage disse opgaver. Kommissionen oprettede i 1964 dette instrument i form af et privatretligt organ, der har vist sig effektivt og nyttigt, men som i tidens løb har vist sig ikke at være helt tilfredsstillende.

Formålet med denne meddelelse er derfor:

- at give en kortfattet beskrivelse af dette organ og af de forhold, det arbejder under;
- at forklare, hvorfor dette organ skal udbygges og på hvilken måde;
- endelig at forelægge udkast til den retsakt, der er nødvendig for at oprette det foreslåede nye organ.

I. DET EKSISTERENDE INSTRUMENT: DEN EUROPÆISKE SAMMENSLUTNING FOR SAMARBEJDE

- 1) Oprindelse: Gennemførelseskonventionen vedrørende Sammenslutningen, der er knyttet som bilag til Rom-traktaten

I den indledende fase fra 1958 til 1964 omfattede de gældende tekster ikke teknisk samarbejde. Uddannelsesprogrammerne eksisterede heller ikke. Hvad angår bistand i form af kapital, bestod den eneste opgave i at sikre teknisk

tilsyn med gennemførelsen af projekter, der finansieredes af EUF. Denne opgave blev udelukkende varetaget af rådgivende ingeniørfirmaer, der blev udvalgt inden for Fællesskabet, som ved kontrakt var knyttet til Kommissionen, og som oprettede teknikerhold på stedet.

I denne fase havde man ikke overvejet tanken om, at Kommissionen skulle være repræsenteret på stedet. Udviklingen viste imidlertid hurtigt, at det var nødvendigt at gå ud over denne rent tekniske rolle. Omstændighederne medførte, at de rådgivende ingeniørfirmaer måtte besvare sådanne spørgsmål fra regeringerne i de associerede stater, som gik langt ud over det rent tekniske, og som berørte forholdet mellem Kommissionen og tredjelande. Rådgivende ingeniørfirmaer, der udøvede erhvervsmæssig virksomhed, var ikke egnede til at påtage sig sådanne repræsentative opgaver.

2) Udviklingen: Yaoundé-konventionerne I og II

Der indledtes derfor i 1964 en ny fase. Det tekniske samarbejde, der var blevet institutionaliseret, medførte, at der udarbejdedes omfattende uddannelsesprogrammer og blev stillet eksperter til rådighed inden for mange forskellige områder. Kommissionen oprettede gradvis et net bestående af 21 "delegerede tilsynsførende fra EUF", der stadig fandtes ved udgangen af 1975.

Disse delegerede tilsynsførende blev bistået af teknikerhold, administrationspersonale og finanseksperter, der for en tredjedels vedkommende bestod af personale fra de rådgivende firmaer, bibeholdt fra den indledende fase, og for to tredjedels vedkommende af personale, der ligesom de delegerede tilsynsførende var ansat på individuelle ansættelseskontrakter.

I denne fase blev der især lagt vægt på den finansielle og tekniske kontrol med gennemførelsen af projekter og programmer finansieret af EUF. Ved udgangen af 1975 førte disse lokale hold hvert år tilsyn med gennemførelsen af 100 indkaldelser af tilbud på internationalt plan og 2 000 kontrakter af forskellig art, der involverede udgifter på i alt 200 mio regningsenheder. Dette arbejdes store betydning var almindelig anerkendt.

På det tidspunkt omfattede personalet i alt 120 udsendte medarbejdere, hvoraf 78 havde universitetsuddannelse eller tilsvarende uddannelse (som tjene-mænd ved Kommissionen i kategori A) og 42 var ikke-universitetsuddannede (kategori B). Det var hovedsagelig teknisk personale; 11 administratorer mod 67 civilingeniører eller arkitekter, 30 landbrugssagkyndige og 12 finansseks-perter. Ud over dette udsendte personale var der 320 lokalt ansatte - sekre-tærer, chauffører, vagtmandskab og bude (svarende til kategorierne C og D i Kommissionen). Den mindste delegation omfattede 2 udsendte medarbejdere, den største 8, medens gennemsnittet lå på ca. 6.

I takt med udviklingen indledtes næste fase imidlertid, da der opstod nye former for bistand (fødevarebistand, Cheysson-fonden, ekstraordinær bistand fra budgetbevillinger), og da de associerede stater ønskede sammen med Fæl-lesskabet og Kommissionen at inddrage alle aspekter inden for samarbejdet.

3) Det administrative organ, der blev oprettet i 1964: ESS

Med henblik på at varetage ovenfor beskrevne administrative opgaver, der al-lerede var meget omfattende, valgte Kommissionen i 1964 et privatretligt or-gan, da den ikke fandt det hensigtsmæssigt at opføre de nødvendige stillinger på Kommissionens budget. Dette organ oprettedes under belgisk lovgivning som Europæisk Sammenslutning for Samarbejde (ESS) - en sammenslutning, som ikke arbejder med gevinst for øje, og som er undergivet international ret.

Bestyrelsen for ESS består af embedsmænd fra Kommissionen med generaldirek-tøren for udvikling som formand. I henhold til aftaler, der er indgået med Kommissionen, er ESS ansvarlig for ansættelse og ledelse ikke alene af de delegerede tilsynsførende og deres personale, men også af det personale, der i forbindelse med teknisk samarbejde stilles til rådighed for regeringerne i de associerede lande efter anmodning herom, og endelig er ESS ansvarlig for det administrative arbejde i forbindelse med stipendiater og praktikanter, der opholder sig på belgiske uddannelsesinstitutioner.

ESS's budget og regnskaber godkendes og kontrolleres af Kommissionen og revi-deres af kontrolkommissionen. Hovedkontoret i Bruxelles har et personale på 40,

i kategorierne A, B og C, hvis arbejdsvilkår - selvom der naturligvis er forskel - kan sammenlignes med arbejdsvilkårene for midlertidigt ansatte. Administrationsomkostningerne for dette hovedkontor, der finansieres gennem et tilskud fra Kommissionens budget, andrager kun 5% af ESS's samlede driftsudgifter, der finansieres af Euf.

II. BAGGRUNDEN FOR OMDANNELSEN AF DET EKSISTERENDE ORGAN

1) Udviklingen efter Lomé-konventionen

Medens det administrative behov i forbindelse med programmerne for teknisk samarbejde og uddannelse stadig skulle dækkes, blev Lomé-konventionen undertegnet den 28. februar 1975 og trådte i kraft den 1. april 1976. Den medførte en betydelig udvidelse af det geografiske område for samarbejde, tredoblede beløbet for bistand - der overstiger 3 mia regningsenheder over 4 år - og bidrog til en udvidelse, spredning og forbedring af de forskellige former for samarbejde.

Det var derfor meget logisk og også efter udtrykkeligt ønske fra AVS-staterne, at der indledtes en ny fase, hvis konturer det allerede var muligt at skelne ved slutningen af den foregående fase. I overensstemmelse med en særlig bestemmelse i Lomé-konventionen blev stillingerne som delegerede tilsynsførende fra Euf nedlagt, og Kommissionen oprettede delegationer i hver af de berørte AVS-stater. De delegerede var officielt ansvarlige for alle forbindelser mellem Fællesskabet og den berørte AVS-stat, navnlig de forskellige former for samarbejde, der er nærmere fastlagt i konventionen (handel, industrielt samarbejde, salgsfremmende foranstaltninger, stabilisering af eksportindtagterne, uddannelse, finansielt og teknisk samarbejde) og også samarbejde uden for konventionen (fødevarebistand, særlige foranstaltninger uden for konventionen: kød, korn, ISO). Deres rolle i forbindelse med de projekter og programmer, der finansieres af Euf, er fortsat af væsentlig betydning og får endog stadig større betydning; i et ønske om at decentralisere i forhold til Bruxelles, inddrages de delegerede nu i arbejdet med at undersøge og vurdere projekter. Der vil derfor nu være behov for økonomer, der hvert år kan overvåge gennemførelsen af 200 indkaldelser af tilbud på internationalt plan og 5 000 kontrakter af forskellig art, som vedrører udbetaling af i alt 600 mio regningsenheder om året.

I 1976 forøgede Kommissionen i overensstemmelse med konventionen og efter ønske fra AVS-staterne antallet af delegationer fra 21 til 41. Den ansætter de nye delegerede og deres personale, overflytter personale for at sikre en blanding af forskellige nationaliteter og udnytter den erfaring, som personale med stor anciennitet har opnået, til at hjælpe nye medarbejdere med at finde sig til rette. Der er kun lidt, der endnu skal gøres, for at fuldstændiggøre et net af repræsentanter, der, når det er fuldt udbygget, omfatter 250 udsendte medarbejdere i kategorierne A og B og 700 lokalt ansatte i kategorierne C og D.

Lomé-politikken nærmer sig imidlertid nu de rammer, der var fastlagt for den.

I Afrika og i Stillehavsområdet opnår nye lande uafhængighed og tiltræder konventionen; i disse lande skal der oprettes nye delegationer. Samtidig har tre Maghreb-lande, Israel og fire Machrak-lande indgået aftaler om udviklings-samarbejde med Fællesskabet. Disse otte lande har udtrykkeligt anmodet om oprettelse af delegationer; dette godkendtes for de tre Maghreb-landes vedkommen-de, og blev opført på 1977-budgettet. I 1978-budgettet foreslog Kommissionen, at der blev oprettet fire delegationer i Machrak-landene og en delegation i Israel, og der er afsat bevillinger hertil under kapitel 100 på budgettet. Endelig udsender Kommissionen eksperter i forbindelse med teknisk samarbejde og udarbejder uddannelsesprogrammer uden for de associerede lande; de praktiske problemer i forbindelse hermed må nødvendigvis behandles af de samme kon-torer.

2) Kommissionens delegeredes rolle

Kommissionens delegerede beskæftiger sig med alle aspekter i samarbejdet, både inden for og uden for associeringsaftalernes rammer; deres rolle adskiller sig derfor i betydelig grad fra den rolle, som de delegerede tilsynsførende under Yaoundé-konventionerne havde, og deres opgave er langt vanskeligere. Af ind-lysende politiske årsager er der en tendens til, at den "partnership"-ånd, der kendetegner Lomé-politikken, vil medføre, at der i stedet for tilsyn bliver tale om rådgivning, hvilket dog ikke betyder, at der kan slækkes på tilsynet med gennemførelsen af projekterne eller på kontrollen med anvendelsen af Fæl-lesskabets midler. Og det er ikke altid let at forene disse to roller.

Forbindelserne til medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer udbygges fortsat. De delegeredes bevidste ikke-diplomatiske arbejdsform, den tekniske karakter af deres virksomhed og den praktiske og driftsmæssige karakter af de projekter, som de fører tilsyn med, har i høj grad bidraget til at skabe

og opretholde et samarbejdsklima, der udvikler sig gnidningsløst. Der er tale om systematisk udveksling af oplysninger om bilateral bistand og fællesskabsbistand, fælles besøg i forbindelse med projekter, der finansieres med europæisk bistand, indvielser og koordination. Med Lomé-konventionen har dette aspekt fået øget betydning, fordi medlemsstaterne har erklæret, at de kun vil godkende fællesskabsprojekter, efter at der har fundet en nøje koordination sted med den bilaterale bistand.

Udviklingen har også gjort det nødvendigt at oprette et net med henblik på at koordinere indsatsen med de bestræbelser, der udfoldes af organisationer i tredjelande (navnlig de arabiske lande, men også De forenede Stater, Canada osv.) og af internationale organisationer; på dette område har Kommissionen en ledende rolle, i Bruxelles via dens tjenestegrene og på stedet via dens delegationer. I talrige tilfælde af samfinansiering med deltagelse af IBRD og med amerikansk, canadisk og arabisk bistand samt bistand fra medlemsstaterne har Kommissionen ved flere lejligheder indtaget en ledende position ved at anvende EUF's procedurer og Kommissionens delegerede til på alle de bistandsydendes vegne at føre tilsyn med gennemførelsen af de samfinansierede projekter. Denne tendens forstærkes endog, for antallet af store projekter er stigende, og de nye arabiske fonds har vist, at de har tillid til Kommissionen, hvis "trekants"-politik er velkendt og værdsat.

3) Begrundelse og principper for omdannelsen af ESS

Det skal bemærkes, at det i den sidste fase af denne udvikling er ret overraskende - om ikke usædvanligt - at Kommissionen og dens delegerede varetager sådanne opgaver, når det må ske gennem og under administrativ kontrol af en privatretlig sammenslutning. Det er også chokerende, at Fællesskabet, fordi sammenslutningen er en privatretlig sammenslutning, ifølge de almindelige gældende retsregler skal betale skatter til en medlemsstat af belg, der stammer fra bidrag fra de andre medlemsstater, og som i fremtiden vil komme fra Fællesskabets budget (lønninger til ESS's personale, delegerede, servicefunktioner osv.). På baggrund af omstændighederne og den måde, hvorpå sammenslutningen har udviklet sig, er det klart, at der nødvendigvis må ske en radikal ændring. Optagelsen af Fællesskabets udviklingsbistand på budgettet, der påbegyndtes med 1976-budgettet med bestemmelser om bistand til ikke-associerede udviklingslande, og som blev fulgt op i 1978-budgettet med bistand til Maghreb- og Machrak-landene, vil blive afsluttet med optagelsen af EUF på budgettet, som Kommissionen har foreslået i sit memorandum om fornyelse af Lomé-konventionen. Dette kan kun understrege behovet for at oprette et nyt organ i overensstemmelse med tre grundlæggende principper.

- a) Uanset hvilke opgaver der varetages, og hvilke funktioner der udøves, er der tale om opgaver og funktioner, der først og fremmest vedrører repræsentation af en offentlig myndighed. Hertil kommer, at disse opgaver og funktioner er baseret på en international traktat. Der skal derfor nu skabes en direkte hierarkisk forbindelse mellem Kommissionens delegerede og Kommissionen af den type, der omhandles i personalevedtagten. Kun et offentligretligt organ, der træder i stedet for en privatretlig sammenlutning, kan gøre det muligt at nå et sådant mål.
- b) Dette offentligretlige organ skal imidlertid bevare de fordele, der har været den tolv år gamle privatretlige sammenslutnings styrke og bidraget til dennes effektivitet, nemlig fleksibilitet og en uafhængig ledelse. Erfaringen har vist, at dette er af væsentlig betydning. Det drejer sig nemlig om på lang afstand - mellem 5 000 og 20 000 km fra hovedsædet - at administrere et forholdsvis lille men højt kvalificeret personale, med hensyn til hvilket den store mængde af mindre vigtige daglige praktiske problemer kun kan behandles på tilfredsstillende måde af en fleksibel og omfattende organisation, der kan gribe ind omgående.
- c) Endelig skal dette organ give mulighed for, at der kan tilrettelægges en egentlig mobilitetspolitik for personalet, som er til gavn for både de ansatte og Kommissionen, og som muliggør en rotation af personalet i hovedsædet og i de oversøiske lande. Også i så henseende kan kun et offentligretligt organ, der er afhængig af Kommissionen og opbygget af denne, give mulighed for den nødvendige vekselvirkning.

III. DET NYE FORESLÅEDE INSTRUMENT: DET EUROPÆISKE AGENTUR FOR SAMARBEJDE

Sammenslutningens udvikling - der er beskrevet i hovedtræk - begrundelsen for omdannelsen af det eksisterende organ og de principper, der skal følges ved denne omdannelse, berettiger i deres helhed til oprettelse af det nye agentur, som det er foreslået Parlamentet og Rådet. Der er tale om et offentligretligt organ under Kommissionen oprettet af Rådet på grundlag af traktatens artikel 235, og med henblik på at administrere følgende fem personalekategorier:

- Kommissionens delegerede; første skridt på vejen mod at bringe dem ind under vedtagten for tjenestemænd, der anvendes på Kommissionens personale, blev taget med oprettelsen af ti midlertidige stillinger på 1977-budgettet og tildeling af tre stillinger på 1978-budgettet. Denne personalekategori vil blive administreret direkte af Kommissionen, og agenturet skal udelukkende varetage den praktiske administration.

- Rådgivere og medlemmer af delegationerne, for hvilke det ikke vil være hensigtsmæssigt at skabe en direkte forbindelse med Kommissionen under vedtagten for tjenestemænd ved at anmode om, at der oprettes 210 sådanne stillinger i stillingsfortegnelsen. Der er her tale om eksperter, der som et led i deres arbejde må rejse meget, og hvis arbejde indebærer, at de skal udføre tekniske opgaver af begrænset varighed; afhængig af karakteren af det program, der skal gennemføres i hvert land, eller det stadium, der er nået med hensyn til gennemførelsen af disse programmer, kan eksperterne overflyttes til et andet land, få tildelt andre opgaver (teknisk samarbejde, der stilles til rådighed for stater) eller blive afløst af andre eksperter med en anden teknisk uddannelse.
- Eksperter, der i forbindelse med teknisk samarbejde, stilles til rådighed for stater, der modtager fællesskabsbistand; sådanne eksperter modtager instruktioner fra de pågældende stater, og kan derfor ikke knyttes direkte til Kommissionen.
- Personale, der ansættes i henhold til love og bestemmelser i de stater, hvor de udfører deres arbejde, og som er undergivet de lokale arbejdsvilkår.

Med hensyn til personalet i agenturets hovedsæde har dette anlagt en række sager ved Domstolen med henblik på at blive anerkendt som tjenestemand. Kommissionen vil, når tiden er inde, fremsætte forslag, hvori der tages hensyn til Domstolens afgørelse.

Desuden skal agenturet til fordel for statsborgere fra udviklingslandene medvirke ved gennemførelsen af programmer for stipendiater og praktikanter i Belgien og eventuelt i andre europæiske lande, navnlig med hensyn til opfølgning af uddannelsen og med hensyn til at yde de studerende praktisk hjælp; der tænkes på henvisning til uddannelsesinstitutioner og optagelse af kandidater, tilvejebringelse af praktikantpladser, rejsearrangementer, modtagelse af stipendiater og hjælp til at finde bolig osv.

Kommissionen fremsætter derfor i bilaget forslag til Rådets forordning om oprettelse af et europæiskagentur for samarbejde.

Denne tekst indeholder bestemmelserne om oprettelse af detteagentur, dets mål - som ikke adskiller sig fra den nuværende sammenslutnings - bestyrelsens sammensætning, dennes og direktørens beføjelser, agenturets midler, bestemmelser vedrørende opstilling af budget, forelæggelse af regnskaber for Parlamentet og Rådet, Revisionsrettens kontrol af dets virksomhed og vedrørende den ret, der skal være gældende for aftaler, der indgås af agenturet under Domstolens tilsyn.

Da det foreslåede organ skal henhøre under Kommissionen, og da det er oprettet for at gøre det muligt for Kommissionen at påtage sig de administrative opgaver, der påhviler den i henhold til de af Fællesskabet indgåede samarbejdsaftaler, henvises der i udkastet til Rådets forordning til en kommissionsforordning med hensyn til de praktiske detaljer.

Det foreslåede nye instruments vigtigste karakteristika

- a) Under de nuværende forhold til agenturets budget andrage ca. 30 mio regningsenheder om året, der fordeler sig mellem hovedsædets udgifter (der finansieres over Kommissionens budget) og driftsudgifterne i de oversøiske lande, der finansieres af EUF, indtil sidstnævnte optages på budgettet i 1980. Hovedsædets udgifter vil ikke overstige 5% af de samlede driftsudgifter.
- b) Agenturets personale vil omfatte ansatte i delegationerne og det personale, der i forbindelse med teknisk samarbejde, stilles til rådighed for regeringerne efter anmodning herom. De ordninger, der skal gælde for alle disse personalekategorier, fastlægges i kontrakter, hvis bestemmelser fastsættes af agenturet og godkendes af Kommissionen.

De vil hovedsagelig bygge på gældende bestemmelser, men princippet om, at erhvervede fordele bevares, vil naturligvis blive respekteret.

- c) Kort sagt vil der ikke så meget være tale om oprettelse af et nyt organ, men snarere om en retlig omdannelse af et eksisterende. Personalet eksisterer og de budgetmæssige midler er afsat. Den foreslåede reform medfører derfor ikke umiddelbart finansielle konsekvenser, bortset fra en nedsættelse af udgifterne, da skatter, der betales i Belgien og andre medlemsstater i form af skat af de ansattes indkomst, fordi der er tale om en privatretlig sammenslutning, ikke længere skal betales, når ESS omdannes til et offentligretligt organ under Kommissionen.

Der er imidlertid tale om en meget omfattende reform. Den vil udstyre Kommissionen med et offentligretligt organ med henblik på at gennemføre en politik, der vedrører offentlige og ikke private anliggender. Den vil bringe et paradoks til ophør, der er et resultat af omstændighederne, men som der i høj grad må stilles spørgsmålstejn ved som følge af udviklingen, ændringen i den måde hvorpå Kommissionen er repræsenteret i udviklingslandene og som følge af den gradvise optagelse på budgettet af Fællesskabets udviklingsbistand.

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et europæisk agentur for samarbejde

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af Lomé-konventionen AVS-EØF, særlig protokol nr. 2, har Kommissionen i AVS-staterne oprettet enogfyrre delegationer, hvis personale skal administreres på de bedst mulige vilkår;

lignende delegationer vil blive oprettet i andre lande, der er knyttet til Fællesskabet ved omfattende præferentielle samarbejdsaftaler;

i henhold til eller uafhængigt af Lomé-konventionen finansierer Fællesskabet til fordel for AVS-staterne og andre udviklingslande en række programmer for teknisk bistand og samarbejde, og det er nødvendigt at ansætte og administrere de sagkyndige, der er ansvarlige for gennemførelsen af disse programmer og at sørge for den praktiske tilrettelæggelse af uddannelsesprogrammer;

for at lette Kommissionens arbejde og sikre den nødvendige fleksibilitet, effektivitet og mobilitet i forbindelse med administrationen af de sagkyndige, der gør tjeneste i oversøiske lande, bør der oprettes et europæisk agentur for samarbejde i form af et offentligretligt fællesskabsorgan hørende under Kommissionen, hvorfra det modtager sine direktiver;

traktaten indeholder ikke fornøden hjemmel til oprettelse af et sådant agentur;

agenturet skal oprettes inden for rammerne af De europæiske Fællesskaber og skal udøve sin virksomhed i henhold til fællesskabsretten og i overensstemmelse med de direktiver, det modtager fra Kommissionen; der bør fastlægges nærmere vilkår for anvendelsen af visse generelle bestemmelser -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der oprettes et europæisk agentur for samarbejde, herefter benævnte "agenturet".

Artikel 2

Agenturet har til opgave at bistå Kommissionen ved

a) ansættelse, udsendelse og administration af sagkyndige,

- der stilles til rådighed for Kommissionens delegationer i udviklingslande, der er knyttet til Fællesskabet ved omfattende præferentielle samarbejdsaftaler,
- der skal udføre tekniske bistands- eller samarbejdsopgaver, som af Fællesskabet finansieres til fordel for udviklingslandene,

b) administration af delegationernes lokalt ansatte personale,

c) deltagelse i gennemførelsen af uddannelsesprogrammer for stipendiater og praktikanter, der er statsborgere i udviklingslandene, i Belgien og eventuelt i andre europæiske lande med henblik på en opfølgning af uddannelsesprogrammer og på foranstaltninger på det sociale område.

Artikel 3

1. Agenturet arbejder ikke med gevinst for øje. Det har i medlemsstaterne den videstgående rets- og handleevne, som tillægges juridiske personer.
2. Agenturets hjemsted er Bruxelles.

Artikel 4

Agenturets organer er følgende:

- en bestyrelse
- en direktør.

Artikel 5

1. Bestyrelsen består af mindst fem og højst tretten medlemmer, der udnævnes af Kommissionen blandt dennes personale.
2. Bestyrelsesmedlemmerne udnævnes for fem år. Genudnævnelse kan finde sted. Ved udløbet af deres mandat eller ved tilbagetræden fortsætter medlemmerne deres hverv, indtil de genudnævnes eller indtil deres efterfølger udpeges.
3. Bestyrelsen udpeger blandt sine medlemmer sin formand, næstformand, forretningsfører og sekretær.

Artikel 6

Bestyrelsen træder sammen så ofte agenturets interesser kræver det, dog mindst en gang om året. Medlemmerne indkaldes af formanden eller næstformanden.

Medlemmerne kan lade sig repræsentere af et andet medlem med særlig fuldmagt for hvert enkelt møde. Et medlem kan kun repræsentere ét andet medlem.

Artikel 7

Er formanden forhindret i at deltage, føres forsedet i bestyrelsen af næstformanden eller, hvis denne har forfald, af forretningsføreren.

Artikel 8

Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst fem af dens medlemmer er til stede. Beslutninger træffes med simpelt flertal af de afgivne stemmer. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Artikel 9

1. Bestyrelsen leder agenturet og fastlægger retningslinjer for dets virksomhed.
2. Bestyrelsen afgør, om agenturet kan modtage arv, gaver eller tilskud fra andre end Fællesskabet.

Artikel 10

1. Direktøren for agenturet udnævnes af Kommissionen på grundlag af en kandidatliste, der forelægges af bestyrelsen.
2. Direktøren udnævnes for højst fem år. Genudnævnelse kan finde sted.

Artikel 11

1. Direktøren gennemfører bestyrelsens beslutninger og er ansvarlig for den daglige ledelse af agenturet. Han repræsenterer agenture i retsforhold.
2. Direktøren forbereder og tilrettelægger bestyrelsens arbejde. Han deltag som rådgiver i bestyrelsens arbejde.
3. Direktøren er over for bestyrelsen ansvarlig for ledelsen af agenturet.

Artikel 12

1. Direktøren udarbejder hvert år senest den 31. marts en almindelig beretning om agenturets virksomhed, finansielle situation og retningslinjerne for dets fremtidige virksomhed og forelægger den for bestyrelsen.
2. Efter at bestyrelsen har godkendt beretningen, forelægges den for Kommissionen.

Artikel 13

Bestyrelsen opstiller for hvert regnskabsår, der følger kalenderåret, et budget over indtagter og udgifter, der skal balancere.

Artikel 14

Agenturets indtagter omfatter:

- tilskud, der opføres som en særlig post på De europæiske Fællesskabers budget,
- tilskud, som Kommissionen bevilger fra Den europæiske Udviklingsfond,
- eventuelle andre midler.

Artikel 15

1. Bestyrelsen fremsender hvert år senest den 31. marts et overslag over indtagter og udgifter til Kommissionen. Dette overslag skal godkendes af Kommissionen, som fremsender det til budgetmyndigheden sammen med De europæiske Fællesskabers foreløbige budgetforslag.
2. Kommissionen fremsender ligeledes dette overslag til udtalelse i Komiteen for Den europæiske Udviklingsfond, der blev oprettet ved den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand, undertegnet den 11. juli 1975, sammen med et forslag til finansiering af delegationernes udgifter.
3. Kommissionen godkender inden regnskabsårets begyndelse overslaget over indtagter og udgifter og regulerer det i forhold til de tilskud, der er bevilget af budgetmyndighederne.

Artikel 16

Med forbehold af bestemmelserne i den almindelige finansforordning og i finansforordningen for EUF skal bestemmelserne vedrørende agenturets forbindelser med Kommissionen og de interne administrative og finansielle bestemmelser, der finder anvendelse på agenturet, optages i en forordning, der udstedes af Kommissionen og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende. I denne forordning fastlægges principperne for den økonomiske forvaltning og for udarbejdelse af overslag, for kontrol af indtægter og udgifter, indgåelse af aftaler, regnskabsførelse samt for opstilling af en oversigt over fast ejendom og løsøre.

Artikel 17

1. Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med de bestemmelser, der finder anvendelse på midlertidigt ansatte i Fællesskaberne, de generelle ansættelsesvilkår og den generelle ordning for vederlag, godtgørelser og tillæg vedrørende personalet.

Artikel 18

1. Bestyrelsen fremsender hvert år senest den 31. marts Kommissionen og Revisionsretten regnskabet over agenturets samlede indtægter og udgifter for det forløbne regnskabsår.

Revisionsretten reviderer regnskabet i henhold til EØF-traktatens artikel 206 a.

2. Senest den 31. oktober forelægger Kommissionen regnskabet og Revisionsrettens beretning samt sine egne bemærkninger for Rådet og for Europa-Parlamentet. Der meddeles bestyrelsen godkendelse vedrørende den økonomiske forvaltning af agenturet i henhold til EØF-traktatens artikel 206 b.
3. Kontrollen med forpligtelser og udbetalinger vedrørende samtlige udgifter og med fastlæggelse og inddrivelse af alle agenturets indtægter udøves af Kommissionens finansinspektør.

Artikel 19

Medlemmerne af bestyrelsen, direktøren, personalet og alle andre, der deltager i agenturets virksomhed, er, selv efter at deres hverv er ophørt, forpligtet til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

Artikel 20

Protokollen vedrørende De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på agenturet.

Artikel 21

Agenturets ansvar i kontraktsforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

De europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre alle tvister mellem agenturet og dets personale med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtagten for dette personale.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af agenturet eller dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for sådanne skader.

Artikel 22

Agenturet er underlagt Kommissionens kontrol, og Kommissionen fastlægger retningslinjer for dets virksomhed.

Enhver af agenturets udtrykkelige eller stiltiende dispositioner kan af medlemsstaterne, medlemmer af bestyrelsen samt af tredjemand, der berøres direkte og personligt, forelægges for Kommissionen, som prøver lovligheden af den pågældende disposition.

Sagen skal indbringes for Kommissionen senest 15 dage efter, at den pågældende har fået kendskab til dispositionen.

Kommissionen træffer afgørelse inden en måned. Træffes der ikke afgørelse inden udløbet af denne frist, anses dette som et afslag.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. Indtil EUF opføres på budgettet (dvs. indtil regnskabsåret 1980) vil oprettelsen af et europæisk agentur for samarbejde ikke medføre yderligere udgifter på budgettet. Administrationsomkostningerne for det nuværende ESS' hovedsæde dækkes gennem et tilskud fra Kommissionen (artikel 9340 på budgettet). Agenturets hovedsæde vil blive finansieret på samme måde, hvilket under de nuværende forhold vil være ensbetydende med ca. 2,6 mio ERE på 1978-budgettet. På tilsvarende måde er driftsudgifterne for delegationerne i Maghreb- og Machrak-landene samt i Israel allerede - og vil fortsat være - opført under artikel 9431 på budgettet (820 000 ERE for regnskabsåret 1978, plus 379 100 ERE under kapitel 100). Driftsudgifterne for delegationerne i AVS-staterne dækkes af EUF-bevillinger.

2. Omdannelsen af ESS til et officielt fællesskabsorgan er ensbetydende med en besparelse på budgettet, da der herefter ikke længere skal betales skat til Belgien af vederlagene til ansatte, der gør tjeneste i Bruxelles, og som er omfattet af belgisk lovgivning. På grundlag af tallene i 1978-budgettet bliver der tale om besparelse på ca. 760 000 ERE:

3. Når først EUF er opført på budgettet (1. marts 1980), som Kommissionen foreslår det i sit memorandum om de fremtidige forhandlinger om en fornyelse af Lomé-konventionen, må de nødvendige bevillinger til finansiering af delegationerne i AVS-staterne opføres på Kommissionens budget i tilgift til den egentlige bistand. Det vides endnu ikke, hvor mange AVS-stater der vil undertegne den ny konvention, og derfor heller ikke hvor mange delegationer der skal opretholdes eller oprettes; følgelig er det ikke muligt nøjagtigt at angive de budgetmæssige følger, men løseligt anslået vil EUF's omkostninger ved driften af 41 delegationer i 1978 beløbe sig til 26,2 mio ERE.